

Waar, waarschijnlijk waar, waarschijnlijk

Als op donderdagmiddag de kerk open is mag ik soms nog wel eens wat vertellen aan mensen die er belang in stellen. Sommigen willen horen of de kerk nog in gebruik is, of het een Katholieke kerk is, enz. Voor iedereen is er wel iets om te vertellen, als ze wat van de historie willen weten vertel ik bijvoorbeeld dit. 'Eind 1300 is Den Hoorn eigenlijk een dorp geworden, er woonden wel wat mensen veilig achter een natuurlijke dijk van keileem, het Klif, en er was een oud kapelletje. Een stukje verderop was het dorp de Horn of Hoorn. Waarschijnlijk een welvarend dorp. Er woonde vissers, maar vlakbij was een natuurlijke haven, zoiets als nu de Mok. Daar konden schepen een storm afwachten of zelfs overwinteren, dat deden er heel veel, de mensen op die schepen moesten eten en drinken hebben, daar konden de mensen van de Horn voor zorgen, voor geld, denk ik dan.

In die tijd was er oorlog tussen de Friezen en de Hollanders. Er werden dorpjes langs de kust van West-Friesland overvallen en beroofd en verbrand. Op een keer kwamen de Friezen naar de Horn gezeild, gelukkig ging dat niet zo gauw, zodat de mensen met hun gezin en waardevolle dingen konden vluchten naar de kapel, in wat nu des Den Hoorn is. Misschien uit dankbaarheid dat ze nog leefden, werd daar een kerk gebouwd, die in 1425 in gebruik genomen is. Later werd de toren ingebouwd en kwam er een klok, gegoten door Rycout Butendijk, op de rand daarvan staat het Ave Maria. In de tweede wereldoorlog werd de klok gevorderd om tot kogels gemaakt te worden. Met nog 200 klokken uit andere kerken werden ze over het IJsselmeer naar Duitsland verscheept, maar voor Urk liet de schipper zijn schip zinken en na de oorlog kregen de kerken hun klok weer terug. Geweldig die man!

In de loop van 1500 kwam er een kerkscheuring en werd de kerk protestants. De kerk moest nodig gerestaureerd worden en omdat de gemeente veel kleiner geworden was, werd het koor afgebroken en kwam er een rechte muur voor in de plaats, waarop het jaartal 1646 staat. Iemand wilde iets moois doen voor de kerk en sneed prachtige voorstellingen in eigenhouten planken voor het koorhek en voor de preekstoel. Die planken zijn nog steeds te bewonderen. De preekstoel kwam tussen de ramen, misschien had de voorganger dan meer licht? Verschillende voorgangers kwamen van de schepen die naar de Oost gingen en te lang op goede wind wachtten. Ze preekten daarom weleens in de Tesselse kerken en bleven er ook maar.

In de loop van de jaren verzandde de zee rondom Den Hoorn, van vissers werden veel mensen boeren, de zeegronden veranderden ook en er waren loodsen nodig om grote schepen langs de ondiepten naar Oudeschild te loodsen. Daar namen ze water en levende schapen in en wachtten verder op goed weer. De zandgrond was niet zo vruchtbaar. Den Hoorn kende zo zijn goede en slechte tijden. Ook in de kerk, rond 1700 waren er zoveel kerkgangers dat er een galerij gebouwd moest worden, langs de hele voorkant kwam een gedicht. Het werd geschilderd door Laurens Leen. In de krullen zijn veel L'en en soms zelfs 'Leen' verwerkt.

In de tijd van Napoleon mochten er geen mensen meer in de kerk begraven worden en de graven moesten zelfs geruimd worden. Op de grafstenen, die gebleven zijn staan vaak naast de namen, familie tekens, mensen die vaak niet lezen of schrijven

konden, konden daar ook hun eigendommen mee merken. Men kwam tot de ontdekking dat de kerk op ossenhuid gebouwd was. Op het eikenhout in de kerk moest belasting betaald worden, zodat de eikenhouten pilaren en hekken als marmer beschilderd zijn. Tot 1850 was er altijd nog een voorzanger geweest in de diensten, maar nu kochten ze een serafijn orgel van de heer Van Aken uit Apeldoorn, die zelf organist wilde worden. Het verhaal gaat dat hij niet zo erg goed kon spelen. In 1887 werd het Schreuder orgel in gebruik genomen, dat nu nog steeds met veel plezier bespeeld wordt.



In 1955 werd een begin gemaakt met een broodnodige restauratie, de klimop waarmee de kerk begroeid was, groeide tot in de kerk. Alles werd aangepakt, de ingang veranderd, ik denk de grote kolenkachel verwijderd, de nieuwe preekstoel aan de oostkant gezet, enz. In het laatste van 1900 is de toren gerestaureerd, dat bleek ook erg nodig, het hout van de punt, die vijftien meter hoog is, was grotendeels vergaan. Toch hebben mensen uit Den Hoorn van de goede delen onze avondmaaltafel gemaakt, en een prachtig doopvont, we zijn er erg blij mee. Ook het orgel is gerestaureerd en de kenners vinden het geluid prachtig. Wij zijn trots op onze kerk, die trouwens voor een groot deel onderhouden wordt door het geld dat de rommelmarkt opbrengt. En door monumentenzorg, en de toren door de gemeente Tessel.

Berth Boogaard-Dros